

ת"פ 9639/07/15 - מדינת ישראל נגד גיה צוציאשוילי, דמיטרי רסקין

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 9639-07-15 מדינת ישראל נ' צוציאשוילי ואח'
תיק חיצוני: 460011/14

לפני	כבוד השופט איתן כהן
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשמים	1. גיה צוציאשוילי 2. דמיטרי רסקין

החלטה

1. בתום פרשת התביעה טענו באי כוח הנאשמים טענת "אין להשיב לאשמה" דהיינו לשיטתם לא הוכחה האשמה ולו לכאורה.

2. החלטתי לדחות את הטענה ולחייב את הנאשמים להשיב לאשמה.

הנימוקים להחלטתי יפורטו להלן:

3. באי-כוח הנאשמים טענו שלוש טענות כדלקמן:

א. המאשימה לא הוכיחה שהכלים שנתפסו בחזקת הנאשמים הם כלי פריצה; באי-כוח הנאשמים תקפו את עדותו של מומחה מעבדת חומרים וסימנים אשר העיד שהצליח לפתוח מנעול מסוג "מולטילוק" באמצעות שילוב שבין קיסם מתכת שהחזיק הנאשם-2 למפתח שהחזיק הנאשם-1. בעדותו ביקשה ההגנה מהמומחה להדגים זאת על מנעולי "מולטילוק" שהציגה לפניו והוא השיב שהוא אינו יכול. המומחה הסביר את הדברים בכך שאדם מקצועי יכול לבצע את ההדגמה כיוון שנדרש ניסיון ואם לא עוסקים בכך זמן רב, יש צורך לשחזר את היכולת ואת התחושה. עוד טענו באי-כוח הנאשמים שהמומחה עיקם את הקיסם במעבדה כדי לפתוח באמצעותו את המנעול, ללא אישור, ותוך שפגם בראייה. למעשה טענה ההגנה שהקיסם סוגל והוכשר להוות כלי פריצה באמצעות המומחה. המסקנה לשיטתם היא שהקיסם בצורתו המקורית אינו מהווה כלי פריצה. נוסף על אלה טענה שכיוון שהמומחה אינו בעל המומחיות הנדרשת, היה על המאשימה להעיד מנעולן מומחה כדי לתמוך בתזה שהוצגה בבית המשפט שלפיה הכלים הם כלי פריצה, אולם היא נמנעה מכך.

עמוד 1

ב. לא הוכח שהכלים שנתפסו בחזקת הנאשמים הם הכלים שנבדקו במעבדה; באי-כוח הנאשמים טענו לחסר ראיתי בשרשרת העברת המוצגים.

בהקשר זה טענה ההגנה כדלקמן:

השוטר עדיאל העיד שתפס בחזקת הנאשם-1 מטפחת ומפתח צהוב חתוך לאורכו והעביר אותם לשוטר סיאני בלי שסימן אותם.

השוטר סיאני טען שהוא זה שהכניס את המוצגים למעטפה אך לא זכר שנתפסה מטפחת, לא זכר אם המוצגים שהוצגו לו בבית המשפט הם המוצגים שהכניס למעטפה, ולא זכר אם הוא היה זה שמסר את המוצגים בתחנה או שהעבירם לשוטר אחר כדי שימסור.

השוטר אוחיון טען שהוא זה שתפס את המטפחת.

במסגרת עדותו של החוקר סטטניקוב ביקשה המאשימה, על יסוד מזכר שלא היה בחומר החקירה, להגיש את המעטפות שאליהן הוכנסו המוצגים. בית המשפט התיר את הגשת המעטפות על לתנאי שב"כ המאשימה יוכיח שהמעטפות היו חלק מחומר החקירה. התובע לא הוכיח זאת ועל כן המוצגים אינם קבילים.

כך גם סירב בית המשפט לקבל כראייה את הצילינדר שביקשה המאשימה להגיש כיוון שהחומרים הרלוונטיים לא הועברו לעיון ההגנה כנדרש באופן שפגע פגיעה אנושה בהגנת הנאשמים ובזכותם להליך הוגן.

ליקויים אלה - כך על פי ההגנה - מובילים למסקנה שהמאשימה לא הגישה לבית המשפט את המוצגים שעליהם ביקשה להתבסס לצורך הוכחת יסודות העבירה, ואלה ממילא לא הוכחו.

ג. לא הוכח שהנאשמים נכנסו לבניינים כפי שפורט בכתב האישום; באי-כוח הנאשמים טענו שעובדה זו אינה מבוססת כיוון שאיש לא ראה את הנאשמים. נוסף על כך העד יהושוע קנאל מסר שהעד ניסן עמנואל לייבאוויץ הגיע אליו ושאל אותו אם ראה אנשים, שאלה אשר עומדת בסתירה לעדותו של לייבאוויץ שטען שראה את הנאשמים ושמר על קשר עין עמם. עם זאת הובהר שסתירה זו ממוקמת בשולי הטיעון.

4. השופט יעקב קדמי בספרו 'על סדר הדין בפלילים', חלק שני (תשס"ט - 2009) עמ' 1450, התייחס למשמעות המושג 'הוכחת האשמה לכאורה' כך:

"בשלב זה של הדיון, אין בית המשפט שוקל שיקולי מהימנות ואינו מעניק משקל ראייתי. הטענה ש"אין להשיב לאשמה" נבחנת בהנחה שהראיות שבאו לחובת הנאשם-ואפילו המדובר אך ב"חלקים" או ב"שברים" של עדות או בראיות העומדות בסתירה לראיות אחרות - תזכינה במלוא האמון והמשקל הראייתי".

בפסה"ד שהתווה את הלכה בנושא זה, ע"פ 732/76 מדינת ישראל נגד כחלון, פ"ד לב(1) 170 אמר בית המשפט העליון (כב' השופט שמגר - כתוארו אז) שדי בראיות בסיסיות אם כי דלות כדי לחייב נאשם להשיב לאשמה. ובלשון פסק הדין נוסחו הדברים כך :

"בית המשפט לא יטה אוזן קשבת לטענה שלפיה אין להשיב לאשמה אם הובאו ראיות בסיסיות, אם כי דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה שפרטיה הובאו בכתב-האישום. ראיות בסיסיות לעניין זה אין משמען כאמור ראיות שמשקלן והיקפן מאפשר הרשעה על אתר, אלא [...] ראיות במידה היוצרת אותה מערכת הוכחות ראשונית, המעבירה את הנטל של הבאת ראיות (להבדיל מנטל השכנוע) מן התביעה לנאשם [...] אין לדקדק בשלב דיוני זה כחוט השערה ולערוך בדיקה מסועפת כדי להסיק אם אכן הוכח לכאורה כל פרט שולי וכל יסוד מישני מאלה שהוזכרו באישום. די בכך שיהיו ראיות לכאורה לגבי היסודות המרכזיים של האישום..."

5. בחינת הראיות שהניחה התביעה לפני בתום פרשת התביעה, שלב שבו כאמור אין בית המשפט נדרש להערכת מהימנות הראייה וקביעת משקלה, מעלה שהתביעה עמדה בנטל הבאת הראיות המוטל עליה נכון לשלב דיוני זה.

6. אשר לטענה הראשונה שעניינה עדות המומחה והטענה השלישית שעניינה עדותו של לייבאוויץ, מדובר בטענות מתחום המהימנות והמשקל שבית המשפט אינו דן בהם בשלב זה ועל כן הן אינן רלוונטיות להחלטתו.

7. אשר לטענה בעניין ליקויים בשרשרת העברת המוצגים, לא מצאתי שיש בליקויים אלה כדי להוביל למסקנה שלא הוכח שהכלים שנתפסו הם אלה שנבדקו במעבדה.

כידוע, מטרתה של שרשרת המוצג להבטיח שהחפצים שנתפסו בחקירה הם אלה שנבדקו במעבדה ויוצגו כראייה במשפט. במקרה שלפני מצאתי שאין בפגמים שנתגלו בתיעוד שרשרת העברת המוצגים כדי להוביל למסקנה הנטענת, זאת משלושה טעמים שמשקלם המצטבר מקים את המסקנה ההפוכה.

א. שקיות המוצגים היו מאובטחות; בתחנת המשטרה ולאחר שקיבל את המוצגים מהשוטר סיאני, הכניס החוקר סטטיקוב את המוצגים לתוך מעטפות מז"פ (שקיות "מטניר"). מעטפות אלה ממסופרות, מאובטחות, חתומות, וחד פעמיות (לעניין מספרי המעטפות ראה פירוט במזכר שערך החוקר סטטיקוב - ת/1). המשמעות היא שלא ניתן לפתוח את המעטפות אלא רק בדרך של קריעתן. נוסף על כך לכל שקית מספר ייחודי משלה. מאפיינים אלה ידועים, הוכרו בפסיקת בתי המשפט ומהווים ידיעה שיפוטית (ראו למשל ת"פ (מח' ב"ש) 27948-05-11 מדינת ישראל נגד לונג (02.12.12) (פסק דיונו של כב' השופט א' ביתן) שם דובר על מוצגי סמים אולם הדברים יפים גם לענייננו). מומחה המעבדה ציין בחוות דעת המומחה שערך (ת/7) את מספרי מעטפות המז"פ שהתקבלו, מספרים אשר תואמים את אלה שצינו במזכרו של החוקר סטטיקוב. עוד ציין המומחה שהמעטפות היו חתומות כנדרש ומשמעות הדבר

היא שהמעטפות לא נפתחו מרגע חתימתן ועד לבדיקתן.

ב. הכלים הוצגו לנאשמים בחקירה והם אישרו את החזקתם; למרות שהמוצגים הוצגו לנאשמים באופן לקוי, אם בדרך של הצגת תמונה שלא סומנה ולא צורפה להודעה, ואם בדרך של הצגתם הישירה ללא ציון מספר מעטפת המז"פ ולא תיעוד כלשהו, הם תוארו בחקירה במלל והתיאור תאם את הכלים שנתפסו. הנאשמים אישרו את החזקת הכלים תוך שמסרו הסברים תמימים להחזקתם.

ג. ייחודיות הכלים שנתפסו; המוצגים שנתפסו הם ייחודיים. כך שההסתברות לטעות בדרך של שרוב מוצגים מתיק אחר היא נמוכה.

8. די במשקלם המצטבר של נימוקים אלה כדי לשלול את טענת ההגנה.

סוף דבר

9. לאחר שהצבתי לנגד עיניי את מבחן הראייה הדלה אני קובע שקיים שמץ ראייה להוכחת האשמה לכאורה ודי בכך כדי לחייב את הנאשמים להשיב לאשמה.

עם זאת אדגיש שוב שבשלב זה אין לקרוא לתוך החלטתי הבעת דעה על מהימנותן או משקלן של ראיות התביעה ואלה יבחנו בהכרעת הדין.

ניתנה היום, כ"ב טבת תשפ"ב, 26 דצמבר 2021, בהעדר
הצדדים.